

Люди і тварини

Доброго дня, шановні читачі! Ви тримаєте в руках книгу про тварин — близьких і далеких, відомих і не дуже. Ми, усі ті, хто робив цю книгу, хочемо, щоб вона принесла вам радість і нові знання. Нумо разом вирушимо в дивовижний світ живої природи! Тож почнемо!

Ось послухайте, яка історія сталася в Китаї.

Одного разу правитель країни побачив, як клює зернятка горобець, і вирішив винищити всіх горобців, щоб зерна дісталися людям. Треба сказати, що під час польоту серце горобця б'ється дуже часто — 1000 ударів на хвилину. І якщо це триває досить довго, сердечко не витримує, горобець падає й гине. Тому коли всі мешканці Китаю вийшли на вулиці і стали голосно кричати, бити в барабани і залізні тази, загинули горобці, а також безліч інших дрібних птахів. Наступного року люди і справді зібрали багатий урожай. Але вже через рік весь урожай з'їли комахи, у Китаї настав голод. Загинули мільйони людей. Довелося птахів завозити з інших країн. Бо з'ясувалося, що шкоду від горобців видно одразу, а користь вони приносять непомітно.

Усі ми — тварини й люди — живемо в одному великому домі, який зветься планета Земля. І коли поруч хтось маленький і непоказний щось клює, може здатися, що він не настільки й потрібний, що ми знаємо про нього все. Але... Давайте не будемо його турбувати. Можливо, у цей час він рятує нам життя...

ЗАПИТАННЯ

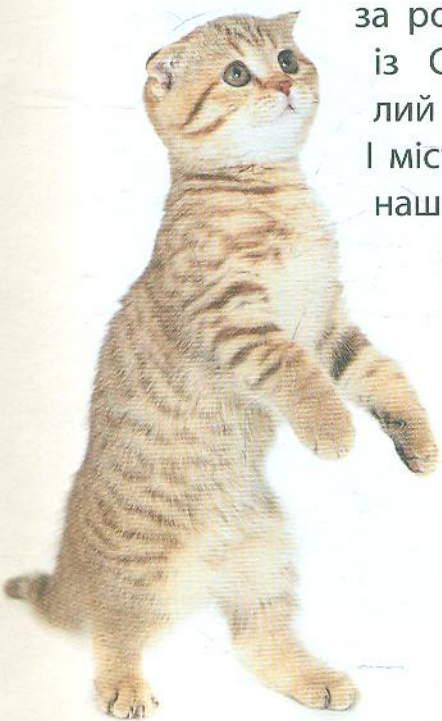
Про яких тварин піклуєшся ти?

Сільський горобець (польовий). Відрізнити міського горобця від сільського неважко. У міського «шапочка» темно-сіра, у польового — коричнева. У міського на крилах одна світла смужка, а в польового дві.

Під час Другої світової війни в Ленінграді люди голодували і були змушені з'їсти всіх котів. Одразу ж у місті розплодилися щури й миші — рознощики небезпечних хвороб. Тоді, за розпорядженням уряду, із Сибіру доставили цілий вагон вуличних котів. І місто було врятоване від нашестя щурів.

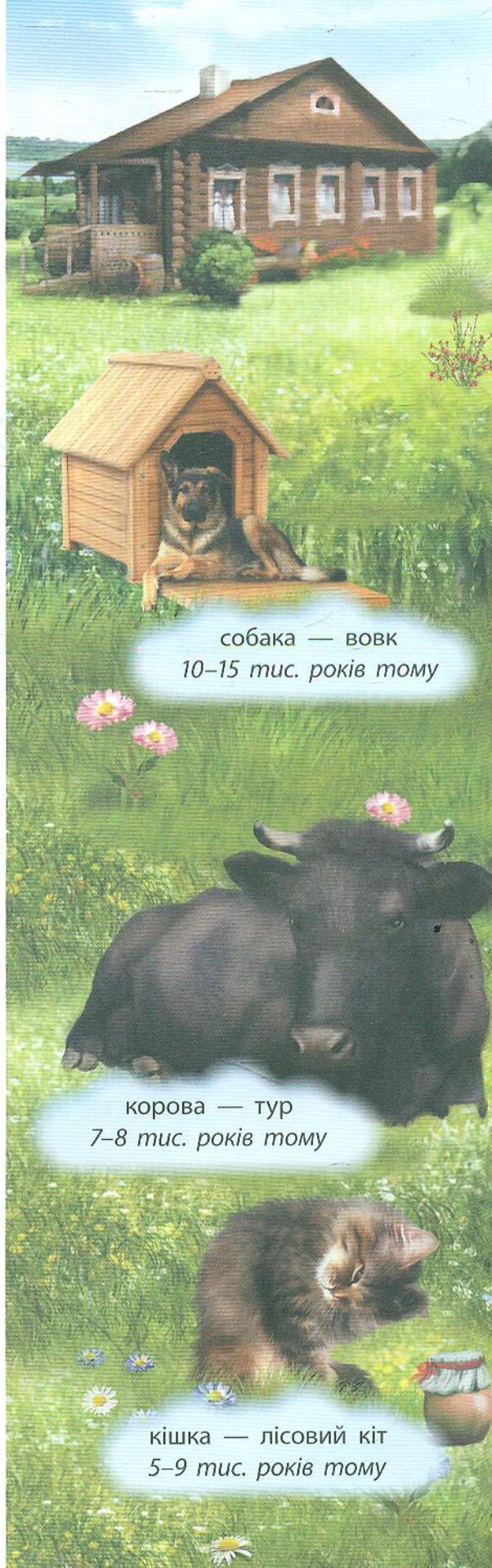
Як приручили тварин

У давні часи всі тварини були дикі. Напевно, так би все й залишалося, якби людина не навчилася приручати тварин. Собака став охороняти будинок, кінь — возити вантажі, корова — давати молоко, вівця — забезпечувати вовною. Тварини допомагали людині вижити, а людина піклувалася про них.

З людиною живуть свійські й ручні тварини. Якщо тварина підпускає до себе людину, її називають ручною. Але дитинчата в такій тварини все одно будуть дикими. У свійських тварин малята народжуються теж свійські, і без людини вони жити не можуть. Тому, коли приручені коти чи собаки потрапляють на вулицю, у них настає дуже важке життя.

ДО РЕЧІ

За давніх часів у багатьох правителів Європи й Азії жили ручні гепарди — неперевершені мисливці.

собака — вовк
10–15 тис. років тому

корова — тур
7–8 тис. років тому

кішка — лісовий кіт
5–9 тис. років тому

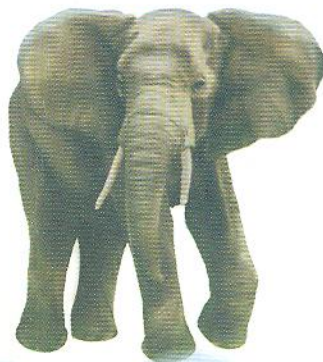

кінь — тарпан
5–6 тис. років тому

вівця — муфлон
10 тис. років тому

бджоли — дикі бджоли
5 тис. років тому

Людина приручила тільки індійського слона. В африканського слона кепський характер.

Мешканці пустельних земель п'ють верблюже молоко і роблять теплі ковдри з верблюжої вовни.

Для народів Півночі олень — їжа, тепло, засіб пересування і просто розвага.

ЗАПИТАННЯ

Яких свійських комах ти знаєш?

